

שְׁלַח לַחֲמֹד

פְּרִשְׁת וַיֵּצֵא | תשפ"ו

בצדקה תכונני

גליון 402

סיפור לשבת

"וַיִּזְכֹּר לְיַעֲקֹב וַיֵּרָב בְּלִבָּן" (בראשית ל"א, ז')

"ואתנה ידעתן כי בכל כוחי עבדתי את אביכן ואביכן התל בי והחליף את משכורתי עשרת מונים ולא נתנו אלוקים להרע עמדי", שח יעקב לרחל וללאה בשדה את תחושותיו לגבי אביהן שרימה אותו בכל דרך אפשרית. "עשרת מונים", מאה פעמים. החל בכך שהחליף את רחל בלאה, לאחר מכן דרש עבור רחל עבודה נוספת של שבע שנים, וגם כשלבן הציע ברוב טובו "הכי אחי אתה ועבדתני חינוס, הגידה לי מה משכורתך", היה זה רק בשביל שיוכל לעשוק אותו שוב. שכן אין מה לגנוב ממישהו שעובד בחינם...

אחד מגדולי התורה לפני כמאה וחמישים שנה נדד מעיר לעיר בתורו אחר משרת רבנות בעיר שבה כס הרבנות פנוי. כאשר מצא מקום שלדעתו יכול להתאים, שם אליו פעמיו וביקש לדרוש בבית המדרש כדי להראות כוחו בהלכה ובאגדה, בתקווה שיתרצו ויסקימו למנותו אלוף לראשם. בבואו לאחת הערים, נכנס לבית המרחץ העירוני כדי להתרענן מטלטולי הדרך. באותה העת היה שם גם אחד הגבירים הגדולים של העיר. איתרע מזלו של אותו רב וכאשר יצא מן המרחץ יצא אחריו העשיר שגילה שמקלו המהודר שגולת כסף מעטרת את ראשו - איננו. החשד נפל כמובן על האורח העני שמי יכול לגנוב את המקל אם לא הוא? העשיר ביקש בשפה חדה וברורה את מקלו בחזרה, אך הרב לא ידע במה דברים אמורים. העשיר החל להכותו מכות נמרצות ודרש את מקלו, אלא שהרב לא ידע לומר דבר וחצי דבר אודות הגניבה. אחד התושבים שעבר במקום וראה שההלך סובל לשווא, פנה אל העשיר: מה תרויח אם חלילה וחס תיטול את נפשו, הלא מקלך לא ישוב אליך. אין לך אפוא ברירה אלא להתנחם והמקום ימלא חסרונך. סבר העשיר וקיבל. הרב נעזב לנפשו. הגיע זמן הדרשה בשבת בבוקר ואותו גדול עלה אל הבימה וכיד ה' הטובה עליו דרש בהלכה ובאגדה משך שעתיים תמימות, הקהל ישב מרותק ובלע את דבריו בצימאון. לאחר הדרשה כשרצה הרב לרדת, הגיח העשיר ממקומו אל הבימה. רצה להתנצל על שחשד בתלמיד חכם לשווא. בראות הרב את הגביר שהכהו נמרצות, שב אל הבימה ודפק עליה להשתיק את הקהל: "להווי ידוע לכם קהל קדוש, שעשיר זה טוען שגנבתי את מקלו והכני על כך מכות נאמנות. מקיים אני את דין תורתנו הקדושה 'והייתם נקיים מה' ומישראל', מתחנן אני בפניכם שתבקשוהו שיעזוב אותי לנפשי מאחר ואין לי שמץ מושג מי גנב את מטהו"...

בעל ה"תורה תמימה", מציג דברי מוסר מפשוטו של מקרא בדבריו של יעקב ללבן: לאחר כל הרדיפות והשקרים שעולל לבן ליעקב, כאשר יעקב מחליט לשוב אל ארץ כנען בחזרה ובורח מלבן, לבן רודף אחריו כאילו לא די בכל אשר עולל לו. זאת ועוד, הוא מטיח ביעקב "הבנים בני, הבנות בנות... וכל אשר אתה רואה לי הוא"..." כאן משיב לו יעקב מנה אפיים.

"יחזר ליעקב וירב בלבן", סבורים היינו שכאן יחשוף יעקב זרוע קדשו ובכוחו הגדול יסביר ללבן בשפה היחידה שאותה הוא מבין - היכן היא הדרך חזר לחרן. אך "מריבתו" של יעקב עם לבן מסתכמת במילים: "מה פשעי מה חטאתי כי דלקת אחריי"..."

(סיפורי צדיקים)

הפלא ופלא

אוצר בלום של פלאי פלאות מגנוי קדם

אות ד

דמיון [המשך]

בכוחה של מחשבה - לזרוע הרס וחורבן על דברים גשמיים באופן מוחשי. כן כתב ה"חזון איש" (ח"מ, ליקוטים סימן כא): "מסודות הבריאה, כי האדם במחשבתו מניע גורמים נסתרים בעולם המעשה, ומחשבתו הקלה תוכל לשמש גורם להרס ולחורבן של גשמים מוצקים, ובשעה שבני אדם מתפעלים על מציאות מוצלחת, מעמידים מציאות זו בסכנה."

אדם שמאמין בדבר מה, גם אם אין בו כל ממש, הוא נותן כח באותו דבר על ידי אמונתו בו. כן מבואר ב"צמח ה' לצבי" (שמות): "ידוע, שהאמונה מה שמאמין אדם בדבר, האמונה הזאת נותנת כח לדבר ההוא, כמו שכתוב בספרים על ענין ניהוש, שאין בו ממש, רק שהמנחש נותן כח בניהוש ההוא על ידי מחשבתו ודבריו שמאמין בדבר ההוא, ומצליח ענין הניהוש שיהיה כך."

אדם שמוחו מהרהר רבות על מחלה מסוימת והוא שקוע במהותה, גורמיה ותוצאותיה בכל נימי נפשו - הוא עלול לחלות בה.

כן כתב בעל "שביתת השבת" בספרו דקדוק חברים (ד), "חוקרי כוחות הנפש וגם חכמי הרפואה הסכימו, כי רבות ההיגיון בספרים יפעל בלב הקורא, ולעיתים קרה לאנשים אשר התמידו בקריאת ספרי רפואה בדמיון, עד כי דבקו בהם המחלות הכתובות בספרים אשר קראו פרטי אותותיהן וטבעיהן, ונחקקו רשמיהן בנפשם ומשם התפשטו והסתעפו גם בגופם פנימה. וכן קרה לאיש אחד אשר העמיק חקירתו אודות תכונת מחלות ידועות, ודבקו בו המחלות ההנה."

בכוחה של מחשבה - לפעול ולהשיג כל מה שאדם חפץ. כן מבואר ב"ליקוטי מוהר"ן" (קצצ): "דע, שהמחשבה יש לה תוקף גדול, ואם יחזק ויגבר מחשבתו על איזה דבר בעולם - יוכל לפעול שכן יהיה, ואפילו אם יחזק מחשבתו מאוד שיהיה לו ממון, בודאי יהיה לו, וכן בכל דבר, רק שהמחשבה תהיה בביטול כל הרגשות."

ר"ת	יצאה	כניסה	
17:53	17:15	16:00	ירושלים
17:49	17:16	16:16	תל אביב
17:49	17:14	16:07	חיפה
17:54	17:17	16:19	באר שבע

צדקה ומרפא

מעשי צדקה של אנשי התנ"ך והש"ס
רבי חיים הלפרשטאם מצאנו בעל 'דברי חיים'
"הקל תפוחין"

באחד מימי הששי, בשעת צהרים, נכנסה אשה בוכיה אל ביתו של רבי חיים מצאנו. "רבי", בכתה האשה, "ענייה אני ומחסרת כל, אפילו את צרכי השבת אינני יכולה לקנות". הרבי, שהכיר את האשה, שאל: "אבל את מוכרת תפוחים. איך קרה שאין לך כסף למצרכים לשבת!" ענתה האשה בקול בוכים: "רבי, כלם אימרים שהתפוחים שלי אינם טובים, ומסרבים לקנותם". הרבי בקש מהאשה להתלוות אליו אל דוכנה שהיה מלא בתפוחים, ואיש לא התקרב לקנותם. "תפוחים משבחים! תפוחים טובים! בואו אנשים וקנו לצורך השבת!" קרא הרבי בקול רם. ראו האנשים שהרבי מוכר תפוחים, ומיד נגשו לקנות. אף אחד לא משש ולא בדק את התפוחים. כלם מהרו לשלם ולקחת מן הפרי. בתוך זמן קצר לא נשאר אף לא תפוח אחד בדוכן. במקום זאת היה על הדוכן כסף רב. פני האשה קרנו מאשר, והיא הודתה לרבי על הברכה שהביא לדוכנה. "אשה יקרה, עיניך הוראות: התפוחים שלך היו משבחים, רק שהאנשים לא ידעו זאת קדם..."

מצנה גוררת מצנה

בא עני לפני הרה"ק רבי חיים מצאנו זיע"א, והראה לו את נעליו הקרועות. ספר לו כי אין בידו די כסף לקנות נעלים. אותה עת נכנס בנו של הרבי, הרה"ק רבי

אם אנכי לא אתן לו, לא יהיה לו, כי מי ידאג לו? וכן יחזקאל משנאוהו זיע"א. בקשו הרבי כי יחליץ את מגפיו השובים גם לבנו ר' דוד מקשאנוב, שזקוק היה לנסע ויתן לעני למדוד כדי לדעת מהי מדת מגפיו. עשה כן רבי למרחצאות על פי פקודת הרופאים, ובקש מאביו כסף כי יחזקאל. העני מרד ואמר: הן תואמות בדיוק את מדתי. שמח לא היה לו. נתן לו אביו סך של תשמה והובים ואמר לו: הרבי ואמר: במצנה גדולה זכית, בני. וכינו שאלו נעלים אתה הנך בנו של הרב מצאנו, ונא יקבלוך בכל מקום לרגליך. הכנס למשתי ושכב בה. הלך העני, ואל חדר הרבי בכבוד ויתנו לך כל הצטרפות מה שאין כן עני אחר נכנס אחד החסידים. ראה את בן הרבי שוכב במשתי אביו שאם אני לא אתן לו, מי יתן לו? ואחת מנכדותיו שהלכה ושאלו אם חלה. ספר הרבי שאין לו מגפים. מיד הוציא נעלים קרועות בקשה ממנו כסף לנעלים ודחה אותה החסיד כסף מכיסו ושלח לקנות זוג מגפים. שמח הרבי ואמר: בכל פעם בתשובה שאין לו עוד כסף. והנה באה עלמה מצנה גוררת מצנה, כמה יהודים זכו במצוות!

"משנת חיים"

את כל כספו חלק האדמו"ר מצאנו, ורק לבני ביתו לא היה לה כמה שבקשה. ראתה נכדתו שנתן לעלמה הזרה, נותן אף שגם הם היו זקוקים. והיה אומר להם: "עניים פרצה בבכי ואמרה: זה כמה ימים שאני מבקשת כסף קודמים". ואותם לא החשיב לעניים כי אמר: "אתם הלא נעלים תדשו וכל פעם יש תרוץ שאין כסף ואין מחסום!" והכל מכירים אתם ויפסקו את צרכיכם, מה שאין נחיצות. עתה אני רואה שיש כסף וגם אני רוצה ללכת כן עניים אחרים שאין מכירים אותם ואין איש דואג להם, לכתה ונעלי קרועות. השיב לה: אותך יכבדו בנעלים על כן הם קודמים. פעם בקש ממנו בנו ר' ברוך, שהיה רב ובמלבושים פשוטים מכינו שאת נכדתו של הרב, אבל בגארליץ, כסף להשיא את בתו הבכירה שהגיעה לפרקה, כי ענייה זו צריכה ללכת לבושה בבגדים נאים כדי שיקבדו. לא היה לו כמה להשיאה, וענה לו אביו שאין לו עתה. חכה דברים אלה שלכאורה נראים משנים ומותרים לנו, לבני הבן ימים אחדים, ובאו אל הרבי גבירים אחדים והביאו לו אדם בעלי חוש פשוט, שהרי מקבל ומסכם אצל הבריות סכומים נכרים. שמח ר' ברוך כי חשב שעשה יהיה לאביו לתת שאדם קרוב לעצמו ובני משפחתו קרובים לו יותר לו להוצאות החתונה. אולם אך יצאו הגבירים מן הבית שלח מאנשים אחרים, לא כן אצל הצדיק. כל בני האדם רבי חיים לקרא לאיש עני אחד מדכא ומטפל בבנות שהגיעו קרובים לו במדה שנה והוא אביהם ופטרונו ועליו לפרקן ונתן לו את כל הכסף. וכשנכנס אליו בנו לבקש אמר פרנסתם, ועל כן אין אצלו דין קדימה לבני ובנותיו. לו שקבר נתן את כל הכסף לאיש עני אחד להכנסת כלה. אדרבה: הם המיחסים ישיגו את שלהם בכל מקום ובכל התחיל ר' ברוך ממש בוכה לפניו: הלא גם אני נצרך לנשואי עת מה שאין כן שאר העניים שאין איש דואג להם. בתי, ומדוע לאיש זר נתת, במה גרוע אני ממנו: השיב לו ובעצם הרי השקפתו ועמדתו של הרבי שהוא ובני ביתו אביו: אתה בני,תוכל לנסע למקומות שמכירים אותך יכולים להסתפק המועט שבמועט, די להם במאכל בהונגריה ותקבץ שם כסף לנשואי בתך. לא כן העני הזה, ובגד פשוט.

ישמחו במלכותך

סוד פחה הגדול של השמחה בשבת המלכה

פרק י' | סעודות האצילות - גדלת ומעלת סעודות השבת מעלתם העצומה של שלחנות השבת בשמים

וכתב הוזהר הקדוש (פיקודי דף רסה) שכל אלו שמסדרים לפני השבת את שלחנם כראוי לכבוד השבת בכלים נאים כפי יכלתם ובמאכלים ומשקאות ערבים לפי כחם, השלחנות האלו עולים ומצטירים למעלה בשמים ב"עולם הזכות" ובעלי השלחן האלו נקראים "בני היכל המלך" ואלפי ורבבות מלאכים הממנים לעשות דין ח"ו, מתהפכים ע"י זה למלאכי רחמים, הממנים לשמש את בעלי השלחנות האלו. ובעולם העליון מברכים את בעלי השלחן האלו בברכות רבות, וכל המלאכים האלו עונים אמן על כך, והם מברכים אותם בפסוק: "אז תתענג על ה' והרפכתך על כמתי ארץ והאכלתיך נחלת יעקב אביך כי פי ה' דבר" ושאר המלאכים מוסיפים ומברכים אותם בפסוק (ישעיה נח ט): "אז תקרא וה' יענה תשוע ויאמר הנני".

השמחה - פנימיות סעודות השבת

וכאשר האדם עורך את סעודות השבת מתוך שמחה גדולה וטוב לבב, הוא ממתיק את כל הדינים הקשים מעליו, וע"י כך הוא זוכה להנשע בכל הישועות שהוא צריך בכל התחומים והמישורים, כמו שכתב הוזהר הקדוש (אדרא וזטא דף ר"פ) שהנשמה יתרה נקראת "נשמת השמחה" מפני שכאשר היא שורה על האדם, היא מביאה את האדם בשבת לידי שמחה עצומה.

ולכן צריך האדם לשמח בשלשת סעודות השבת ולשיר שירות ותשבחות בכל הסעודות, כדי להראות בהן שמחה יתרה, כי ע"י שהאדם שמח בשבת בשלשת הסעודות, שורה עליו קדשת השבת שהיא שמחת השבת, ולכן צריך לאכל את שלשת הסעודות בשבת ולשמח בהן שמחה גדולה ונעצומה מתוך שירה וזמרה לכבודה של השבת.

אבות ובנים

6. מי הוא בן זוגה של השבת?

- א. עם ישראל.
- ב. כנסת ישראל.
- ג. התורה הקדושה.
- ד. משה רבינו.

7. איזה תנא היה מלהטט ב" 8 אבוקות

- א. של אש בשמחת בית השואבה?
- א. רבי יהודה הנשיא.
- ב. רבי יהודה בר אלעאי.
- ג. רבן שמעון בן גמליאל.
- ד. רבן גמליאל.

8. איזה מלך ממלכי ישראל היה מולך גם על השדים?

- א. דוד המלך.
- ב. שאול המלך.
- ג. חזקיהו המלך.
- ד. שלמה המלך.

1. איזו תפילה תיקן יעקב אבינו?

- א. תפילת שחרית.
- ב. תפילת נעילה.
- ג. תפילת מוסף.
- ד. תפילת ערבית.

2. "ויפגע במקום" וכו' - היכן זה היה?

- א. בהר החרמון.
- ב. בהר המוריה.
- ג. בהר תבור.
- ד. בהר סיני.

3. מי הוא האדם הראשון בהיסטוריה שנדר נדר בעת צרתו?

- א. אברהם אבינו.
- ב. משה רבינו.
- ג. יעקב אבינו.
- ד. יהושע בן נון.

4. בן כמה היה ראובן כשמצא את הדרדאים בשדה?

- א. בן פחות מ-7
- ב. בן פחות מ-10
- ג. בן פחות מ-5
- ד. בן פחות מ-13

10. כמה נרות מדליקים בכל ימות חנוכה כולל השמש?

- א. 88
- ב. 44
- ג. 52
- ד. 66

תשובות

1. א 2. ב 3. ג 4. א 5. ב 6. ג 7. ד 8. א 9. ב 10. ג

חידושים לפרשה

"וַיֵּרָא וַיֹּאמֶר מַה נֹּרָא הַמָּקוֹם הַזֶּה, אֵין זֶה כִּי אִם בֵּית אֱלֹהִים וְזֶה שְׁעַר הַשָּׁמַיִם". (בראשית כה, יז).

ידוע מה שאמרו רז"ל, שהמקום בו שכב יעקב אבינו ע"ה היה מקום המקדש. והנה כתוב במסכת מדות (ה) שגובה המקדש (בבית שני) היה מאה אמה, וזו לשון המשנה: וְהֵיכָל מֵאָה עַל מֵאָה, עַל רוּם מֵאָה וכו'. עיין שם במשנה, שמפורט שם גובה ההיכל כיצד היה מאה אמה (וכן מפורט רוחב ואורך מאה אמה).

ומצאתי במדרש תנחומא (פרשת שמות, ד): וְאֵף יַעֲקֹב, הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא קָרָא לוֹ שֵׁם, שְׁנַאֲמַר (בבבלי, כה, ט): "וַיִּקְרָא שְׁמוֹ יַעֲקֹב". יַעֲקֹב אֲרָבַע אוֹתִיּוֹת יֵשׁ בוֹ, כְּנָגֵד אֲרָבַע עֲטוּרוֹת שְׁבָנֵי מַעֲשֵׂרִין לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: י' כְּנָגֵד עֶשֶׂר דְּבָרוֹת, ע' כְּנָגֵד שְׁבָעִים זְקָנִים. ק' כְּנָגֵד הֵיכָל שְׁבָנֵי בְּנֵי לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׁנִבְהוּ מֵאָה אֲמָה, שְׁנַאֲמַר (מחזקל, ט): "וְהֵיכָל מֵאָה אֲמָה". ב' כְּנָגֵד שְׁתֵּי הַלְוִיֹּת. עכ"ל (ובעץ יוסף כתב שצריכין למחוק מה שכתוב "שנאמר וההיכל מאה אמה", שאין זה פסוק כלל אלא גמירי גמיר לן שההיכל דבית שני היה מאה אמה. עד כאן. ובאמת במפרשים על הפסוק הנ"ל ביחזקאל משמע שמדובר באורך הבית, ולא בגובהו).

והנה כתב בס' שפתי אשר (סימן נח) רמז לכך שאותו מקום ששכב יעקב היה מקום המקדש, וזו לשונו:

מַה נֹּרָא הַמָּקוֹם הַזֶּה - ר"ת בְּגִימַטְרִיא ק', כְּנָגֵד ק' אֲמוֹת שֶׁל בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, שֶׁהָיָה הַמָּקוֹם הַלֵּז, כְּנָגֵד ע'. וְכֵן יֵשׁ לְבָאֵר בְּלִיל סֵדֶר: "כָּאֲשֶׁר זָכִינוּ לְסֵדֶר, בְּן נִזְכָּה לְעֲשׂוֹתוֹ" - גַּם בֶּן בְּגִימַטְרִיא ק', שְׁנִבְהוּ לְעֲשׂוֹתוֹ בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ. עכ"ל.

ונ"ל בס"ד להוסיף לרמז לכך באופן דומה: "מה נורא המקום" ס"ת למפרע מאה, "נורא המקום הזה" - ס"ת אמה, הרי רמזו כאן "מאה אמה", והיינו מאה אמה של היכל.

וכן תמצא שהמילים "נורא המקום" בגי' "מקדש" עם האותיות.

{תורת מאיר | הרב מאיר מושיאשווילי שליט"א}

החפץ חיים

קונטרס אהבת ישראל

פרק ג' - בו יבואר הסיבות הגורמות לשנאת חנם

נגד הסיבה הראשונה, שהיא קנאת האדם בחבירו מחמת עשרו, הנה ידוע שהקב"ה נותן עושר לאדם בשני אופנים, או משום שגלוי וידוע לפניו שהוא איש טוב ורחמן, ובעשרו שיתן לו ה' יתברך יעשה טוב וחסד עם עניים ומרי נפש, והוא בתור גובר על העושר שנתן לו הקב"ה בעד העניים, ואופן זה הוא לטובתו של האדם. ויש לפעמים עושר שמור לבעליו לרעתו, והיינו משום שהאדם מלא עוונות וחטאים, וגם עשה איזה מצות, ולפיכך הקב"ה משלם לו שכר מצותיו בעולם הזה כדי לטורדו מן העולם הבא, וסוף הדבר שיכלה עשרו בענין רע, ואופן זה הוא לרעתו של האדם. וכשיתבונן האדם בזה, יראה בעצמו שאין לשנוא את חבירו עובר עושרו, כי אין במה להתקנא בו. דלהשיג עושר באופן הטוב הלא רואה כי איננו זוכה לכך, ואם היה לו עושר בודאי לא היה מתנהג עם ממונו כהוגן בענייני צדקה וחסד עם עניים. ובאופן שני הלא בודאי אין להתקנא כשיודע לו כי הוא אוכל את עולם הבא שלו פה בעולם החולף, וכבר אחז"ל באבות יפה שעה אחת של קורת רוח בעולם הבא מכל חיי העולם הזה, ואם כן הרי נתברר דמסיבה זו אין לשנוא את חבירו.

הרה"ק רבי אהרן מטשערנאביל זי"ע | יום ההילולא - ה' כסלו

נולד בשנת תקמ"ד לאביו הרה"ק רבי מרדכי המגיד מטשערנאביל זצוק"ל. נתגדל אצל זקנו הרה"ק המאור עינים זצוק"ל פעם היה פחד גדול במדינת רוסלאנד שהחוזים בכוכבים אמרו שהולך ליפול שם איזה כוכב אחד ויהיה צרה גדולה. נתאספו כולם בפחד ובהלה אצל הרה"ק מוהר"א מטשערנאביל זי"ע. ניהמם הרה"ק מוהר"א ואמר: הנה כתיב "כי לא יעשה ה' אלוקים דבר כי אם גילה סודו אל עבדיו הנביאים", ואם לאגילו לנו כלום משמים על כך סימן שאין זה אמת ואפילו למיחש לא מביעי. סיפר הרה"ק חיים מרדכי טווערסקי זצ"ל (רב דקהל בית אהרן טשערנאביל) שבזקנו הרה"ק ר' ברוך ב"צ מטשערנאביל זצ"ל ה' המעשה... עוד סיפר הנ"ל, שזקנו הנזכר למעלה, כאשר הגיע לגיל חמש, נחלה אנושות ר"ל. סיפרו לה"ק (רבי אהרן מטשערנאביל) זי"ע ואמר שיבריא בעז"ה ואין לדאוג. אח"כ הגיע מצב הילד הנז' לסכנת נפשות, נכנסה אל הה"ק אם הילד שהיתה נכדתו של הה"ק מאפטא וצעקה לאמר, "האט רחמנות" הלא הילד חולה אנושות. ענה ואמר, הרי אמרתי כבר שיבריא בעז"ה ואין לדאוג. אז גם המשמש, שה' איש פשוט מאוד, קצת נתרם על המצב הקשה, והתבטא ואמר, הרי להרבי קל הדבר, הוא יושב ונותן ברכות, ואולם הילד ל"ע נוטה למות. אז נודעו הה"ק למשמע אזוני ואמר לו, "ככה?" אם כן, הרי במצות ביקור חולים גם הגדול צריך לילך אל הקטן, תן לי הבגד עליך ונלך אל הילד. כשהגיע לשם, כבר עמדו מניין אנשים מחכים ליציאת נשמתו רח"ל של הילד, וכבר דלקו נרות סמוך לראשו. דחק הה"ק ברגלו את הדלת וצעק: "תצאו כולכם מפה". האנשים שעמדו בחדר לא יכלו לצאת דרך הדלת כי הה"ק עמד שם ומילא את מקומו, וקצפו כולם לצאת דרך החלון. אז נכנס הה"ק וכיבה בידי הקדושים את הנרות הדולקים והניח ידו על ראש הילד ובירכו ואמר שיבריא ויחי" לאורך ימים ושנים "יהיה לך מאיר בכל ימי חיך". וכך הוה.

חלוקת סלי מזון שבועיים

מתן ומענה לחוסרים ביתיים בסיסיים

חלוקת סלי לידה ליולדת ולתינוק

ועוד פעילויות תמיכה בחגים ומועדים

גם אתם יכולים לתמוך בעלון העמותה ולזכות בהקדשה!

הקדשה למשך חודש

הקדשה לשנה שלמה בעלון

זכות ביכורי הרבים

הקדשה חד פעמית בעלון

הצטרפו אלינו ותמכו בהגדלת הצדקה והחסד למשפחות עמותת "בצדקה תכונני" שמה לה למטרה לספק ולדאוג לצרכיהם של משפחות מעוטי יכולת כלכלית ע"י מתן סיוע כלכלי רחב היקף העמותה פועלת ללא מטרת רווח כלל!

דרכי התקשרות לקבלת והפצת העלון:

aloni@gamah.org - מייל לכל מטרה

WWW.GAMAH.ORG אתר העמותה

054-6091685 | 054-4785404

לתרומות

בנק לאומי (10) | סניף 858 | מספר חשבון 06555085 | מס' עמותה 580643104

קוד מוסד להרשאה בחשבון הבנק 21965

ניתן לתרום גם דרך "נדרים פלוס" ובאשראי בטלפון ובאתר

לתרומה סרוק את הברקוד

לשאוף להגיע למדרגה גבוהה

רוצים זה לא מחזיק מעמד, ולהתעוררות שלנו אין תוצאות נאותות בפועל, אל ישלה אותנו יצר הרע כאילו החסרון הוא ביכולת שלנו, לא, אלא נדע לא זו הסיבה, כי השואף אל הטוב בכל כוחו אבל סובר שיש בידו היכולת להגיע אליו וממילא יתחזק ויתאמץ ובסופו של דבר יתקן את עצמו ויעלה במעלות התורה והיראה. מאידך גיסא מרגיש כאילו אין בידו את היכולת, כמו המיואשים האלה שאומרים אני לא יכול, הלואי שהייתי יכול וכל מיני תירוצים, עליו לדעת שהוא לא לא יכול, אלא חסר לו, חסר לו שאיפה אמיתית, חסר לו באמיתות השאיפה, ומחובתו לחזק את השאיפה ואת הדבקות אל המעלה ההיא, איך? איך מחזקים? בלימוד המוסר ובתפילה לעזר מה', אבל באמת בהשתפכות, כשתתהפך השאיפה הטובה לקנין אמיתי בנפשו, שהשאיפה תהיה קנין כבר, קנין אמיתי בנפשו שזה באמת רק מה שהוא רוצה, אז ירגיש גם שהיכולת בידו ועלו יעלה, והוא יצליח להוציא את שאיפתו הטהורה לפועל בעזרת' ובפרט שברוחניות הקב"ה תמיד נותן את כל הכלים הנצרכים כדי לעלות ברוחניות.

זה ביאור המדרש עכשיו, אמר לו הקב"ה, אם אתה עולה אין לך ירידה עולמית, ומפרש "ויחלום והנה סולם מוצב ארצה וראשו מגיע המהר"ל מפראג, שאמר לו הקב"ה שיתעלה השמימה והנה מלאכי אלהים עולים ויורדים לדרגה רוחנית עליונה, שעל ידה יתקן את כל בו". אמר רבי ברכיה, מלמד שהראה הקב"ה הקלקולים שעלולים להביא לידי גזרת גלות על יעקב שרו של בבל עולה ויורד, ושל יוון ישראל, כי אם יעקב אבינו מתקן את עצמו הוא עולה ויורד, ושל אדום עולה ויורד, אמר לו מתקן את כל זרעו אחריו, אם היה יעקב אבינו הקב"ה ליעקב, אף אתה עולה, באותה שעה מתעלה לשלמות המדרגה שצויה לו הקב"ה נתיירא יעקב אבינו ואמר, שמא חס ושלום לעלות אליה גם תולדותיו היו עד סוף כל כשם שלא ירדה אף לי כן, אמר לו הקב"ה, הדורות עומדים ברום המעלה ולא היתה "ואתה אל תירא" אם אתה עולה אין לך ירידה שליטה של הגויים עליהם ולא היתה לא עולמית, לא האמין ולא עלה, אמר לו הקב"ה, בין העמים. אך יעקב אבינו לא עלה, ומשום אילו האמנת ועלית עוד לא ירדת, ועכשיו מה לא עשה כציווי הקב"ה? גם זה מבואר שלא האמנת ולא עלית עתידין בניך שיהיו במהר"ל מפראג, משום שבאותה שעה עדיין משתעבדין בארבע מלכויות בעולם הזה היה חסר משהו לדרגת הדבקות השלמה, שרק במיסים ובארנוניות. עד כאן דברי המדרש. כלל. זה כוונת המדרש, לא האמין ולא עלה, נבאר את הדברים הסתומים, כאשר מציב אדם כלומר שעדיין לא נסתייעה מילתא לתקן מטרה לעצמו להגיע לדרגה מסוימת, או לקנות בפנימיות נשמתו את סיבת הגלויות להשפיע מעלה ממעלות הנפש, אפילו שידוע שקשה ולקבוע שלמות יציבה לדורי דורות, עד שלא הדבר והרבה עמל ויגיעה צריכים לכך, אם הוא יצטרך לעולם לצאת לגלות. ז"א לא האמין מחזק את עצמו ואומר, אחר היגיעה והעמל ולא עלה, אם אתה לא מאמין שאתה יכול הראויים בודאי אגיע ואשיג אותה דרגה ואותה להגיע לדרגת השלמות אז אתה לא תגיע, אתה מעלה שאני שואף אליה, הרי הבטחון הזה לא עולה, אז זה מה שגרם שנפסדנו. אח"כ כשלעצמו מוכיח שיש לו כבר עכשיו שייכות כתוב "ויבא יעקב שלם", שאז הגיע לשלמות מה לאותה מעלה אליה הוא חותר, ומשום כך הגדולה, אבל זה כבר היה אחרי שהשתחוה רב בטחונו ששיג אותה. אך אם סובר הוא לעשיו, אחרי שעבר את בחינת השעבוד והגלות שאין לו היכולת להשיג את המעלה ונרתע לאדום ובוזה שהשתחוה לעשיו כבר הכין את מלעבוד ומלעמול להשיגה, אין זה אלא שהוא הדרך של הגלות לבניו כידוע. אבל אם היה רחוק מאותה מעלה, משום כך נראה לו שאין שומע לקב"ה ועולה באותה שעה שאמר לו ולא ביכלתו להשיגה. אז ז"א ביד האדם להגיע היה חושש שהוא ירד, אכן היה מתקן לעם לאיזה מדרגה ומעלה שהוא רוצה, אבל הוא ישראל את כל התיקון שלא נצטרך לגלויות צריך להאמין שהוא יכול להשיג את זה, אם כלל וכלל.

הוא יאמין ויהיה בטחונו גדול בזה שאין דבר

שהוא לא יכול להשיג, שאין גבול ליכולת, הדברים האלה נאמרו כמובן על הדרגות אכן הוא כבר שייך במעלה ומדרגה זו, אבל העליונות של יעקב אבינו, אבל יש לנו ללמוד אם הוא לא יאמין ולא יהיה לו בטחון שיוכל גם אנחנו בדרגתנו השפלות חייבים ללמוד להגיע לזה, פירושו של דבר שהבן אדם לא בשביל עבודתנו מה שגילו לנו חכמים ז"ל, אם שייך בדרגה זו והוא מפסיד לעצמו.

מתוך הרצאתו של כבוד הרב אמנון יצחק שליט"א

בבית מדרש קהילות פז, בבני ברק
בתאריך 06.11.2013
לשמיעת שיעורים והרצאות חייגו
(גם מטלפון כשר) 077-3532243

להצלחת כל עם ישראל
שיפלו אויבינו ויחזרו
כולם לשלום לביתם
מהרה

לזיווג הגון מהרה
שלומי בן רינה
אריאל בן רוזה
אבנר מואזי בן משה

לעילוי נשמת
רחל בת אהרן ויפה
אמנון בן בלהה
גיורא בן שרה וישראל

לזרע של קיימא
טופז בת אילנה
לעילוי נשמת
אהרן בן יחיא

לעילוי נשמת
ציון בן יהודה
אבנר בן יהודה
אפרים בן שושנה

להצלחת מוסדות
'לדעת חכמה ומוסר'

לרפואה שלמה מהרה
חיים שמואל בן חנה
דייזי בת חביבה
מיטל בת סולטנה
רינה בת איבון

לעילוי נשמת
מאור גוזי בן משה
יוסף בן דונטה
יוסף בן שושנה ימיני